

MERYEM SÛRE-İ ŞERİF'İ

(19. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 98 Âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.
2. Bu, Zekeriyâ kuluna Rabbinin rahmetini bir anıştır.
3. Zekeriyâ gizli bir seslenişle Rabbine yalvarmıştı.
4. Demişti ki: "Ey Rabbim! Gerçekten kemiklerim zayıfladı, baş ihtiyarlık aleviyle tutuştu, saçlarım ağardı. Ey Rabbim! Sana yalvarmak sayesinde şimdiye kadar bedbaht olup bir şeyden mahrum kalmadım."
5. "Doğrusu ben, benden sonra yerime geçecek yakınlarımın iyi hareket etmeyeceklerinden korkuyorum. Karım da kısırdır. (Ne olur) tarafından bana bir veli (yerime geçecek bir oğul) bağışla!"
6. "O bana ve Yakuboğullarına mirasçı olsun. Ey Rabbim! Onu beğendiğin bir insan yap, rızânı kazanmasını sağla."
7. "Ey Zekeriyâ! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz, adı Yahyâ'dır. Bu adı daha önce kimseye vermemiştik."
8. Zekeriyâ: "Ey Rabbim! Benim nasıl oğlum olabilir? Karım kısırdır. Ben ise ihtiyarlığın son sınırına vardım." dedi.
9. Allah ona: "Bu böyledir." dedi. Rabbin buyurdu ki: "Bu bana kolaydır. Daha önce seni de yaratmıştım. Halbuki sen hiçbir şey değildin."
10. Zekeriyâ: "Ey Rabbim! Öyleyse bana bir işaret ver!" dedi. Allah: "Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde birbiri ardısıra üç gece insanlarla konuşmamandır." buyurdu.
11. Bunun üzerine Zekeriyâ mâbedden kavminin karşısına çıkarak: "Sabah akşam Allah'ı tesbih edin!" diye işaret etti.
12. "Ey Yahyâ! Kitab'a kuvvetle sarıl!" dedik ve biz ona henüz çocuk iken hikmet verdik.
13. Nezdimizden bir merhamet ve sâfiyet verdik. O çok takvâ sahibi idi.
14. Anne-babasına iyilik ederdi. İsyankâr ve zorba değildi.
15. Doğduğu günde, öleceği günde ve dirileceği günde ona selâm olsun!
16. Resulüm! Kitapta Meryem'î de an. Hani o, âilesinden ayrılarak, doğu yönünde bir yere çekilmişti.
17. Sonra onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken biz ona ruhumuzu (Cebrail'î) göndermiştik de, kendisine düzgün bir insan şeklinde görünmüştü.

- 18.** Meryem: "Senden, çok esirgeyici olan Allah'a sığınırım. Eğer Allah'tan korkan bir kimse isen (çekil yanımdan!)" dedi.
- 19.** "Ben yalnızca, sana tertemiz bir erkek çocuk bağışlamam için Rabbinin bir elçisiyim." dedi.
- 20.** Meryem: "Bana bir insan eli değmediği, iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi.
- 21.** Cebrail: "Bu böyledir." dedi. Rabbin buyurdu ki: "Bu bana kolaydır. Biz onu insanlar için bir mucize ve katımızdan da bir rahmet kılacağız. Bu, önceden kararlaştırılmış bir iştir."
- 22.** Nihayet ona hamile kaldı ve bu sebeple uzak bir yere çekildi.
- 23.** Doğum sancısı onu bir hurma ağacına (dayanmaya) sevketti. "Keşke bundan önce ölmüş olsaydım da unutulup gitseydim!" dedi.
- 24.** Onun altından bir ses kendisine şöyle seslendi: "Sakın tasalanma! Rabbin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirmiştir."
- 25.** "Hurma ağacını kendine doğru silkele, üstüne taze hurma dökülsün."
- 26.** "Ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini göreceksen de ki: Ben çok esirgeyici Allah'a oruç adadım, artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."
- 27.** Nihayet çocuğu kucağında taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki: "Ey Meryem! Hakikaten sen çok tuhaf bir iş yapmışsın."
- 28.** "Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi, annen de iffetsiz değildi."
- 29.** Bunun üzerine çocuğu gösterdi. "Biz beşikteki çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.
- 30.** Çocuk şöyle dedi: "Ben Allah'ın kuluyum. O bana Kitap verdi ve beni peygamber yaptı."
- 31.** "Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe bana namaz kılmamı, zekât vermemi emretti."
- 32.** "Beni anneme hürmetkâr kıldı, baş kaldıran bir bedbaht yapmadı."
- 33.** "Doğduğum günde, öleceğim günde, diri olarak kabirden kaldırılacağım günde bana selâm olsun."
- 34.** İşte hakkında şüpheye düştükleri Meryem oğlu İsa, gerçek söze göre budur.
- 35.** Çocuk edinmek Allah'a aslâ yakışmaz. O, çok yüce ve münezzehtir. Bir işin olmasına hükmettiği zaman ona sadece "Ol!" der, o da hemen olur.
- 36.** "Şüphesiz ki Allah benim de Rabbinim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin. İşte doğru yol budur."

37. Fırkalar kendi aralarında ihtilâfa düştüler. O büyük güne şâhit olunduğu zamanda vay o kâfirlerin hâline!

38. Bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler göreceklerdir! Fakat o zâlimler şimdi apaçık bir sapıklık içindedirler.

39. Resulüm! Hâlâ gaflet içinde bulunanları ve hâlâ inanmayanları, işin bitmiş olacağı o hasret günü ile uyar.

40. Şüphesiz ki biz bütün yeryüzüne ve üzerinde bulunanlara vâris olacağız. Onlar bize döndürülecekler.

41. Resulüm! Kitap'ta İbrahim'i de an, zira o sıdkı bütün bir peygamber idi.

42. Hani babasına demişti ki: "Babacığım! İşitmeyen, görmeyen, sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?"

43. "Babacığım! Sana gelmeyen bir ilim gerçekten bana gelmiştir. O halde bana uy da, seni dosdoğru bir yola ileteyim."

44. "Babacığım! Şeytana tapma. Çünkü şeytan Rahman'a isyan etmişti."

45. "Babacığım! Doğrusu korkuyorum ki, çok esirgeyici olan Allah'tan sana bir azap gelip çatar da şeytana arkadaş olmuş olursun."

46. Babası dedi ki: "Ey İbrahim! Sen benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer onlara dil uzatmaktan vazgeçmezsen, muhakkak ki seni taşlarım. Uzun süre benden ayrıl git!"

47. İbrahim: "Sana selâm olsun! Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O bana karşı çok lütufkârdır."

48. "Sizden de, Allah'tan başka taptıklarınızdan da uzaklaşıyor ve yalnız Rabbime yalvarıyorum. Umarım ki Rabbime yalvarmakla bedbaht olmam."

49. Nihayet İbrahim onlardan ve Allah'tan başka taptıkları şeylerden ayrılınca biz ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık ve her birini peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk, onların herkesçe övölüp hayırla yâdedilmelerini sağladık.

51. Resulüm! Kitap'ta Musa'ya dair anlattıklarımızı da an! O seçkin kılınmış hâlis bir insan ve tarafımızdan gönderilmiş (resul) bir peygamberdi.

52. Ona Tur'un sağ yanından seslenmiş ve hususi bir konuşmada bulunmak için onu yaklaştırmıştık.

53. Rahmetimizden, kardeşi Harun'u bir peygamber olarak ona bağışladık.

54. Resulüm! Kitap'ta İsmail'i de an! Çünkü o sâdik idi ve tarafımızdan gönderilmiş (resul) bir peygamberdi.

55. Âilesine ve yakınlarına namazı ve zekâtı emrederdi. Rabbinin nezdinde beğenilmiş, hoşnutluğa ermişti.

56. Kitap'ta İdris'i de an! Çünkü o sâdık bir peygamberdi.

57. Biz onu yüce bir yere yükseltmiştik.

58. İşte bunlar Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden, Âdem'in zürriyyetinden ve Nuh'la beraber gemide taşıdıklarımızın neslinden, İbrahim ve İsrâil'in (Yakub'un) soyundan, hidâyete erdirip seçkin kıldığımız kimselerdir. Rahman'ın âyetleri onlara okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onlardan sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar, şehvetlerine uydular. Bu yüzden azgınlıklarının cezalarını çekeceklerdir.

60. Ancak tevbe eden, iman eden ve sâlih amel işleyen kimseler bunun dışındadır. Onlar hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın cennete girerler.

61. Adn cennetlerine. Ki Rahman olan Allah onu kullarına gıyâben vâdetmiştir. Şüphe yok ki O'nun vaadi yerini bulacaktır.

62. Orada boş söz değil, sadece esenlik veren sözler işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da hazırdır.

63. Kullarımızdan takvâ sahibi olan kimselere miras bırakacağımız cennet işte budur.

64. (Cebrail dedi ki): "Biz ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunların arasında bulunan her şey O'nundur. Senin Rabbin aslâ unutkan değildir."

65. O; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O'na ibadet et ve bu ibadetinde sabırlı ol. Hiç sen Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin?

66. İnsan der ki: "Öldüğüm zaman (kabirden) diri olarak çıkarılacak mıyım?"

67. İnsan daha önce hiçbir şey değilken, kendisini nasıl yarattığımızı düşünmüyor mu?

68. Rabbine andolsun ki, biz onları da şeytanları da mutlaka mahşerde toplayacağız. Sonra da onları diz üstü çökmüş bir vaziyette cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.

69. Sonra her gruptan Rahman'a karşı isyanda en ileri gidenleri ayıracağız.

70. Sonra, biz oraya girmeye kimlerin daha müstehak olduklarını elbette daha iyi biliriz.

71. İçinizden cehenneme uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür.

72. Sonra takvâya erenleri kurtarırız, zâlimleri de orada diz çökmüş olarak bırakırız.

73. Âyetlerimiz kendilerine açık açık okunduğu zaman kâfirler iman edenlere: "Bu iki topluluktan hangisinin mevki ve makamı daha hayırlı, meclis ve topluluğu daha güzeldir?" dediler.

74. Halbuki biz bunlardan önce, malca ve gösteriş bakımından güzel olan nice nesiller helâk ettik.

- 75.** De ki: "Kim sapıklık içinde ise, Rahman onun günlerini uzattıkça uzatsın! Nihayet kendilerine vaad edilen azabı, ya da kıyamet gününü gördükleri zaman, kimin yerinin daha kötü ve taraftarlarının daha zayıf olduğunu bileceklerdir!"
- 76.** Allah hidayette bulunanların hidayetini artırır. Bâki kalacak sâlih ameller, Rabbinin katında hem sevap olarak daha iyidir, hem de netice olarak daha hayırlıdır.
- 77.** Resulüm! Âyetlerimizi inkâr eden ve: "Bana elbette mal ve evlat verilecektir." diyen adamı gördün mü?
- 78.** O gaybı mı biliyor, yoksa Rahman'ın katından bir söz mü almıştır?
- 79.** Kesinlikle hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.
- 80.** Onun dediğine biz vâris oluruz ve o bize tek başına yapayalnız gelir.
- 81.** Onlar kendilerine kuvvet ve itibar kazandırsın diye Allah'ı bırakarak ilâhlar edindiler.
- 82.** Hayır, hayır! Taptıkları ilâhlar onların tapınmalarını tanımayacaklar ve onlara hasım olacaklardır.
- 83.** Görmedin mi? Biz şeytanları kâfirlerin üzerine salarız da, onları kışkırttıkça kışkırtırlar.
- 84.** Şu halde onlar hakkında acele etme! Biz onların (günlerini) saydıkça sayıyoruz.
- 85.** Muttakileri o gün Rahman'ın huzurunda O'na gelmiş konuklar olarak toplarız.
- 86.** Suçluları da susamış olarak cehenneme süreriz.
- 87.** Rahman'ın huzurunda söz ve izin alandan başkasının şefaata gücü yetmez (izin verilmez).
- 88.** "Rahman çocuk edindi." dediler.
- 89.** Andolsun ki siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız.
- 90.** Bu sözden dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak, dağlar dağılıp çökecekti.
- 91.** Rahman olan Allah'a çocuk isnadında bulunmaları yüzünden.
- 92.** Halbuki Rahman olan Allah'a çocuk isnat etmek aslâ yakışmaz.
- 93.** Göklerde ve yerde olan herkes Rahman'a birer kul olarak gelirler.
- 94.** Allah onların hepsini kuşatmış ve sayılarını tesbit etmiştir.
- 95.** Onlardan her biri kıyamet gününde teker teker O'nun huzuruna gelirler.
- 96.** İman edip sâlih ameller işleyenler için Rahman bir sevgi peyda edecektir.
- 97.** Resulüm! Biz Kur'an'ı senin dilinle indirerek kolaylaştırdık ki, onunla takvâ sahiplerini müjdeleyesin ve onunla inatçı bir kavmi uyarasın.

98. Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Şimdi onlardan hiçbirini hissediyor veya bir ses işitiyor musun?

Sûre 20

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |